

9. 12. 44
27. 12. 44.

Ανδρέας Γ. Βασιλείου
Ὁδὸς Τηγεμιάκου 21
Πενυπόσια 9 Δεκεμβρίου 1944

Ἀγαπητέ Κυριάκο.

Χίγια εὐχαριστῶ γιὰ τὸ τελευταῖο γράμμα σου καὶ
τὸ εὐχετήριο μουκέτο σου. Ἀπὸ τῆς ἀργωρίας
μὸς δὲν εἶναι τὸ γερὸ τῆς Δημοκρατίας, ὡς ὠιδανό
νοὶ νομίσαστε, ἀλλὰ μάωια ἀδένεια μου ποὺ μὲ
ἀνάγκασε νὰ μείνω στὸ κρεβάτι γιὰ 15 ἡμέρες. Καὶ
ἔτσι ἀπὸ κληρὸς ὁδύνης μου σοὺ γράφω τὸ γράμμα αὐτό,
γιὰ νὰ μὴ σοὺ ἀφάσση ἡ γλῶσσα ὅτι σὲ ξέχασα. Οἱ
μαλοὶ φίλοι οὐδέποτε ξεχνῶντε. Τὸ τριαντάφυλλο τῆς
φιλίας μας δὲ τὸ φυλάξω, σύμφωνα μὲ τὸ
τραγουδάκι αὐτοῦ λέει «φίλος ἔστειλε εἰς φίλον
τριαντάφυλλον μὲ φύλλον κι' ἔβωε φύλλατε αὐτό»
ἔτσι καὶ ἐγὼ δὲ φυλάξω τὸ μουκέτο τῶν εὐχῶν σου
ὡς ἕνας πολὺς φίλος.

Μὴ ἀπορῶς ὄμως παύετε γιὰ τὴν ἀργο
ωρία μου, γιατί εἶμαι καὶ ἐγὼ ἕνας ἀπὸ τοὺς
ποὺ θυσιάζουν τὴν σιωπὴν. τὸ βασίλειο τῆς
χρυσῆς σιωπῆς ἢ δωσιὰ τὸσον πολὺ μας
καρτερῶν σὲ εὐχαίμην τὸν ὄντα μας
Βυθισμένος δωσιὸν καὶ ἐγὼ στὸ βασίλειο τῆς
σιωπῆς τοῦ καρλαίχ σιωπῶν παύετε, γιὰ